

vott harez áldozata volt? Oly tündöklő fény-sugárt hagyott maga után, mely ma is, mint régente, felmelegíti, lelkesíti azokat, kik a nagy dolgokat szeretik, tudniillik a magyarokat.

Mem! Az, akit e perczben üdvözlünk, nem vértanu.

Eltűnt, megsebesült a harezok közepette 26 éves korában, miután hazajárt többet tett mint mások, kik hosszú életdályát szenteltek annak. Petőfi nem halt meg; isten küldötte ő, ki ott fenn örököl a szép és drága magyarország felett.

Azután Coppée szavalt a tegnapi számban közölt gyönyörű versét.

Külföld.

— A cholera Spanyolországban rettenetesen pusztít, három-négy ezer ember betegszik meg naponként s ennek fele meghal naponként a hivatalos jelentések szerint. Magán tudósítások szerint azonban a cholera pusztítása még sokkal nagyobb.

Merénylet a czár ellen. Azt a vonatot, melyen Sándor czár Finnországban utazott, mint már említettük, „baleset” érte, melyről most a helsingfors Ostra Finland a következőket írja: Midőn a vonat, melyen a czár családja és kíséretével utazott, Wilmanstrand felé robogott és Salakkalachtinál áthaladt a hidon, egyszerre a hid közepén, borzasztó robbanás zaja hallatszott, a harmadik kocsi egyes darabjai messze elrepültek és az egyik ablak a hid korlátján a folyóba esett. A vészjel azonnal megadott és a vonat megállott. Szerencsére nagyobb baj nem történt. Csakis a harmadik kocsiiban, melyben a kíséret állt, esett kisebb kár és egy ör, ki a hidon állott, könnyű sérülést szenvedett. Midőn a czár tudakozódott a robbanás oka felől, azt mondták, hogy elejtették a harmadik kocsi ablakát bezárni, az beleütközött a hid korlátjába és letört. — A czár igen bosszankodott a vizyázatlanág felett. Szögou vizyálatott indítottak meg, mert azt hiszik, hogy merénylet történt.

A keresztények lemezárása Cochinchinában. A „Monde” és „L'Univers” című katolikus hírlapok a külföldi hittérítők igazgatójának levelét közlik, mely szöszierint szövegét tartalmazza a kelet-cochinchinai püspök és apostoli helytartó f. hó 8-án kelt táviratának, mely következőleg hangzik: Poirier, Guegan, Garin, Maca és Martin több mint tízezer kereszténnyel együtt fölkoncoltattak. A gyilkolás és gyújtogatás még folyton tart. A vicariatus teljesen el van pusztítva.

Irodalom és művészet.

Gondülő regény folyóiratból előttünk fekszenek a 42—47 számok. Dícséretes törekvéssel tartja fent, sőt emeli azt az irodalmi színvonalat, melyben megindulások mutatja magát. Ez idő alatt a legjobb irodalmi erőket egyesítette. Nincs egy száma sem, melyből szép irodalmunk legjobb nevé munkásainak dolgozata hiányzanék. A regények elbeszélések mellett költeményeket is ad s ukkép a szépirodalom minden barátjának igényét igyekszik kielégíteni. Most három eredeti regény folyik benne: „Az új főispán Tolnai Lajostól, „A végzett” Mar g it a y Dezsőtől és „Székely támad, székely bánja” P. S z a t m á r y Károlytól. A negyedik regény pedig „A gránátköves asszony”, a német irodalomban oly népszerű Marlitt műve. Ennek magyar fordítása együtt jelenik meg a német eredetivel, melyet a „Gar-

A kalap titka.

Elbeszélés.
(Folytatás.)

Na fiúk, ha rendben vagyunk, induljunk! erre az első szekér megmozdult, utána a többi.

Az országot éppen a Vágosiék kapuja előtt vezetett el, ott vonult végig a karaván. Mint szeretett volna még pár percze beugratni Mihályt az udvarra, de restelte maga, restelte emberei előtt ezt tenni, bár erre szíve erősen unszolta.

Nem, és nem, előbb való a kötelesség azután magunk, s leküzdve vágyát haladt tovább Szeme önkényét betévedt az udvarra, de nem látott senkit, azonban látta őt valaki az ablak függönyök mögül.

Elment, eltávozott ily hamar! tündök Judit.

Itt hagytam, s látom é valaha? így aggódott Mihály a falun kívül.

Forradalom előtt, sőt utána is különösen falukon nem használták a vas edényt, a törekény cserép edényt ösm rétek csak; ezt is még ha kissé tört vagy repedt volt, a gondos házi nő világért el nem lökette, hanem pár krajczárért megdrótította s ismét új helyett használta.

A nők e takarékosága sok szegény családot fenntartását eszközölte. Szegény tótók faluról falura, házról házra, járva a drótozásért kapott összegből tartották fön magukat s családjaikat.

Egy ily mesterséget üző ember hány mértföldet tesz meg életében s hány méter hosszú drótot köt fel edényekre.

Kaczu János katonának be nem vétetvén folytatta mesterségét. Kenyere javát már megette, s bár mennyire takarékoskodott

tenlaube” közöl. Költeményünkkel találkozunk Dalma dy Gyözőtől, Csáktornyay Lajostól, Petri Mórtól, Reviczky Gyulától, La uk a Gusztávól stb. Elbeszéléket pedig E j s z a k y Károly, e régi de-reglék írónk, ki csak nagy ritkán szállal meg, továbbá Tóth Béla, kedves elbeszélésével „Két hazugság”, „Magyar kedélyesség”, De gr é Alajostól, „Hogyan vallott Géza szerelme” Mu z s a i Janostól, „Az én kis fiam” Gy a r m a t h y Zsigánótól, „Az örült koldus” Sz a l m á s Arnódtól, „A Rác Bogláról” P e t e l e i Istvántól, „Magyar költők szerelme” Sz a n a Tamástól, „A nefelejt csokor” B a r t h a Rezsónótól, „Egy boldogtalan asszony” K i s t e l e k i Edétől, „Jus prima noctis” M i k s z á t h Kálmántól és egyéb apró tanulságos és mulattató cikkek. A gyorsan emelkedett, folyton erős-bülő vállalatból minden héten három nagy ív jelenik meg. Kiadja és szerkeszti Székely Aladár Budapesten. A lap vezetését, mint főmunkatárs Tolnai Lajos vette át. A vállalatról örömmel lehet szólni, mert nagyon alkalmas rá, hogy kiszorítsa a nálunk annyira elterjedt külföldi hasonló vállalatokat, s magyar olvasmányokkal lássa el a magyar családokat. Előfizetési ára egész évre 6 frt. évfolyamra 1 frt. 50 kr.

„Tompá Mihály összes költeményei” nek 7, 9, és 10. füzet, melyek a költő életrajzának végét, továbbá dallaink ódáinak egy részét tartalmazzák, megjelent M e h n e r Vilmos kiadásában. Egy-egy füzet ára 35 kr.

Kossuth Lajos Iratainak összevont népies kiadásából (szerkeszti! Helfy Ignác, kiadja: az Athenum) megjelent a 7. és 8-ik füzet. Az előbbeni füzet Kossuth Lajos színházi életrajzának megkezdésének képevel, az utóbbi pedig Kossuth Lajos hoga, Ruttkayné-Kossuth Lujza asszony arcképével van ellátva; ki jelenleg Kossuth háziasszonya, agg napjainak támasza és hű társa. A füzetek ára egyenként 30 kr.

Napi hírek.

— Augusztus 13-ka van ma, sötét emlékü évfordulója szabadságharcunk utolsó mozzanatának legnagyobb katasztrófájának, a világi fegyverletételnek. Két tett gazdag esztendő minden gyömölcsét, annyi milliók féltett reményét tette semmivé ez az egy nap. E napon lett talán legkevesebb halottunk de azért ez szabadságharcunk legsomorubb napja mert az az egy a ki ekkor meghalt maga volt a nemzet.

— A magyar keresk. ifjuság értekezlete már a legközelebbi szombat és vasárnapon, f. hó 15, és 16. napjain fog megtartani az országos kiállítás hangverseny terében. Az előjelből következők a keresk. ifjuság az első országos értekezlete látogatottság tekintetében első helyet fog elfoglalni az orsz. kiállítás tartama alatt rendezett congressusok között. A végrehajtott látogatottság közli lapunkkal, hogy a vidékről 300-nál többen jelentettek be megjelenésüket és ez aunal is inkább figyelemre méltó, mert a jelentkezők egyharmada kereskedő-főnök. Azt is jelenti a végrehajtott bizottság, hogy a fővárosi kereskedők legnagyobb része kiállításra helyezte megjelenését. A kereskedelmi miniszter, ha esetleg akadályozva lesz a megjelenésben, megígérte képviseltesét és igen valószerű, hogy Matlekovics államtitkár és a kereskedelmi miniszterium főbb tisztviselői fel fogják keresni a kereskedő ifjak országos értekezletét.

alig tudott pár száz forintostkát félre tenni annak a Mihály fiának. azon időre, ha majd elérli, hogy a maga gazdája legyen; mert hát így okoskodott az öreg: az én fiam most katonas és pedig huszár lévén, csak nem folytatja megkezdett mesterségét, eddig jó volt neki, világot látott, tapasztalt, keresse más ként ezután kenyerét, legyen földműves.

Ugy örült e terének, hogy örömben fejről kalapját levette, mintha köszönt volna pedig senki sem volt közelében hát nem is köszönhetett, nem is köszönt ő, hanem a takarékpénztárba elhelyezett, pár száz forinttról szóló, s a kalapja belsejébe dugott betéti könyvecskét tapogatta meg, hogy a bűlés alól nem esett é ki, s csak miután meggyőződött arról hogy megvan, tette vissza kalapját, s adott jelt magáról.

„Drótoztassék kend asszonyom” hangzott az utcán végig Vágosi uram falujában, mert Kaczu Jánost utja ide vezette.

Hé drótos! jöjjen be kend. Az öreg Kaczu a hang után megy utjában botjával üzven el a miudne lépten nyomtámadó komondorokat, melyektől már annyira sem fél mint a légytől.

Az udvarban a tornáczon Vágosinó asszony áll vele szemben. Szerencsés jó napot kívánok, szól Kaczu János s kalapját fejről letette.

Mily régen vártunk drótosra, mostában csak ilymagul látjuk ökt, pedig volna dolog, a cseléd által kihordott edényekre mutatva.

Hé tens asszonyom nem csoda az sok közzülünk katonas lett, mi öregek maradtunk csak itthon, mi pedig lassan járunk már mint az óra kis mutatója a nagy mutató mellett; mely, megy az is, de alig látszik; beszéd közben nézegette egyenként az edényeket.

— Munkáes itthon. Nagyevű hazánk fia egyik rokonához írt levelében jelenti, hogy szeptember második felében, vagy október hó elején hazajön, hogy kiállításunkat megtekintse. Már előbb is hazajött volna, ha nagy műve „Mozart utolsó percei”, melyen még sok munkája lesz, vissza nem tartóztatná. A mester ez újabb nagy képen különös szeretettel és buzgalommal dolgozik, mert azt akarja, hogy annak minden alakja egy világosan kifejezett karaktert jelképezzen. A párnás zsülyében ülő Mozart a megdicsőülést, a négy énekő üde lányalak egyenként az ihlettséget, áhitatot, a meghatottságot és csodálatot fejezi ki, míg a haldokló rokonai a fájdalmat hiven tükröző könnyes szemekkel nézik a nagy szellem csendes kimúlását. Mihelyt a kép elkészül, a mester legelőbb is bennünket fog fölkeresni s pár hetet rokonai és barátai körében tölt.

— Lófutattás Szombaton és hó 15 én délután 3 órakor lesz az itt állomásozó 15 ik huszárvezető futtatása a nyilvános pályatérén. A meghívók már szétküldtek; mivel azonban ity számos meghívónál a tévedés könnyen megeshet, ezennel közüdo-másra hozatik, miszerint a tiszt kar miudenkit szívesen lát. A páholok és számozott lóhelyek a személyesen meghívott vagy ösmérős vendégek számára tartatnak fél, míg a többi néző ter a t. közönség használatára bocsátatik. A közönség kényelmére H a s e l m e y e r előnyösen ismert vendéglős bitűnő hideg étkekkel, sör, bor és pezsgővel (poharanként is) fog szolgálni.

Lipovniczky István nagyváradi püspök, mint tegnapi táviratunk már jelentette, kiszendvedt. A püspök évek óta ágy hó vagy karszékhez szeggett beteg volt; s azon hírek után, melyek állapotának a legutóbbi napokban rosszabbra fordulásáról érkeztek, elkészülve lementünk a catastróphára. Mégis lehetetlen, hogy a legészintebb megilletődés ne kövesse a gyászvir vételét. Lipovniczky Istvánban katolikus főpapjaink egyik legkiválóbbikát veszíti el az ország. Gyöngye egészsége, főleg az utolsó tíz évben akadályozta ugyan abban, hogy nagyobb tevékenységet fejtsen ki a közpályán; de a „kik hozzá közel állottak tudják, hogy a főpap ki még mint komáromi plébános, a megpróbáltatás napjaiban 1848 49 ben oly fényes tanúbizonyságot adta hazafiasságának és fenkölt gondolkozásmódjának — mindvégig hű maradt elveihez s szamos nagy szöglátok azok, a melyeket Lipovniczky István visszavonultságában is adozott a közügyekért. Mint embernek, nemeslelkűségét bizonyítják jöteknyczélú bő adományai, mint pap, a felebaráti szeretet vallását hirdette s mint politikus, az egyház és állam közti béke apostola volt. Még emlékezhetünk a mult évben egyházmegyéje papságához intézett levelére, mely oly ékes szólan jellemezte magának Lipovniczkynek egyéniségét. Egyházmegyéjében Lipovniczky ritka népszerűségnek örvendett. Csuzbaja miatt tizenkét évén át csak széken ülve, a külvilággal alig érintkezve töltötte örömtelen napjait — s mégis, alakja, neve a leg-tiszteltek közé tartozott a megyében. A szabadságharc után Haynau által halálra ítéltetett, de ítéletét várfög-ágra változtatták át. Fogsága után Esztergomban az érseki konyvtár öre lett, mert egyéb alkalmazásra nem volt „képes”. A szabadságharc korszak megnyitásával gyorsan emelkedett s 1867 ben már mint a legifjabb püspök ő vitte a kettős keresztet királyunk koronázása alkalmával. — 1868 november 28-án vezetettet ki városi püspökké. Benne a legjobb emberbarát s a legjobb hazafiak egyike hunyt el.

Na öreg! mennyiért drótozza meg azokat? nem sokat érnek már ugyan de jók lesznek kisegítőknak; előre megmondom sokat ne kérjen, mert kihajigálom őket.

Tizenöt garas lesz érte tens asszonyom, nem lesz sok, a drót is drága.

Jól van jól, fogjon hozzá, de becsületesen megcsinálja.

Megcsinálom úgy, hogy az új sem lesz különb. Azzal le üt a földre kalapját a tornác kartájjára s botját, mellé helyezvén.

Javában végzi az öreg munkáját a midőn a toronyban a harangot verik félre s kiabálják az utcán jön a muszka! jön a muszka!

A falu népe elveszté lélekjelenlétét, futkos s szaladgál fel s alá igyekszik féltő kincsét elrejtetni. Vágosi uram is vágatva hajtott szekerén haza, a tanýáram volt s onnan látta még a muszákát. Leugrik a szekérről s fut a szobába s legelső gondja asztal fölé, miből iratokat s pénzt vesz ki, s igyekszik vele biztos helyre.

Szegény drótos vette kalapját, botját, indult tova, neki nincs mit féltetni, hátán levő batyuját el nem veszik.

Vágosi az átellenben levő templom felé sietett, merre Kaczu János is tartott; már meglehetően messze elhagyta a drótot, ki észrevette, hogy valami kiejtett hóna a ót, siet felvenni, fel is veszi, kiált Vágosi utól, de az nem hallja.

Na majd hazaviszem, — szól magában azzal kalapja belsejébe dugva, ment porral, melyet a kozákok magok előtt felvertek.

Egy durranás hangzik, mit egy kiáltás követ. A kozákok valamelyike a tömeg közé lött s Kaczu Jánost talélt.

A kozákok tovább nargaltak, a véreben fetregő Kaczu János a falubeliek meg-

— Kirándulás Budapestrre. Oly élénk érdeklődés ritkán mutatkozott valamely ügy iránt, mint minő a f. hó 23-kán Debreczenből Budapestre rendezendő kirándulás ügye iránt mutatkozott. — A jelentkezésekből itélve, képviselve lesz e kirándulásban a helybeli intelligentián kívül nagymérvben agazdálkodó iparosostály is. A fogadtatásra mint értesülünk Budapesten már is nagyban folynak az előkészületek, s tekintve azt hogy a kirándulásban a debreczeni aladris is résztveszen, s a programmba az általa rendezendő hangverseny és dalestély is fel van véve, mondani is alig szükséges, hogy e kirándulás oly élvezetes és kedélyes lesz, mire ritka az alkalom. A kirándulásban résztvenni ohajtók azonban saját érdekében figyelemztettek, hogy a vasúti díjakat lehetőleg mielőbb, de legelőbbben e hó 13-én bezárólag annál inkább fizessék be, mivel a felutazás alkalmával a kényelmes elhelyezést csak úgy lehet eszközölni, ha legalább négy nappal az indulás előtt az utazók száma tudva van. Megjegyezzük vérgül hogy a kirándulók részére Debreczen város színeit feltüntető jelvényt, valamint a programok is az indulás előtt fognak kiosztani.

— A tábornok ur parancsol. Erdéles epi ódot emítenek az osztrák lapok a gaszteni császár-találkozóról. Az utolsó percekben a bucsuzásnál az öreg törődött Vilmos császár egy darabon el akarta kisérni királyunkat, a ki tábornoki egyenruhát viselt. — A király váltig kérte az agg császárt, hogy kimélje egészségét, maradjon, ne erőltesse magát, de az sehogysem akart a szóra hajtani. — Erre a király megállt, s egész határozottan szólt: „Akkor hát parancsolom, hogy maradj!” Vilmos német császár osztrák-magyar ezredesi ruhában volt, s így kénytelen volt engedelmkedni az osztrák magyar tábornoknak. Megállt tisztelgett, s mosolyogva mondta: „A tábornok ur parancsol!” — és elváltak.

— Meglepetés a trónöröspárnak. Re z s ő trónörökös nevenapja alkalmából a laxenburgi dalegyesület több szomszéd helységbeli dalregyesülettel egyesülve tegnapi szerenádott a trónörökös párnak. Az ünneper tömegesen ment ki a közönség Bécsből Laxenburgba A mintegy 300 emberből álló daloscsopót d. u. 3 órakor érkezett a kastélyhoz a trónörökös párnak lakosztálya előtt a kék udvarban, félkörben foglalt állást. A trónörökös nemokára megjelent, Jonghe gróf belga követ és neje Károlyi Pista gróf és Teleky Samu gr. kíséretében. Nemokára megnyitotta szomszéd a b a s a megjelent Stefánia trónörökös nő, fődudmesterével S y l v a T a r o u c a grófnővel. A fődudmester által adott jelre a dalosok három jól betanult kardalt adták elő. — Ezután Re z s ő trónörökös nejjével együtt megjelent a lennt várakozó énekesek közt; s jezeskedőleg társalogtak velök. Mikor vizsamentek a kastélyba, az énekesekre meglepetés várt, a kastély egyik ablakát kinyitották, s megjelent ott a kis két éves Erzsébet főhercegnő, csókot szörva kis kacsoival a dalosok felé.

— Egy tanuló felvétetik a „Debreczei Ellenör” könyvnyomdájában.

— Szerencsétlenül járt turista. Franciaországból az a hír érkezett a bécsi lapokhoz, hogy dr. Zsigmondy Emil orvos helyg mászás közben a dauphinéi havasok egyik ormáról lezuhant és rögtön szörnyet halt. E szerencsétlenség részleteiről még hiányoznak a közelebbi részletek. Zsigmondy Emil 24 éves s második fia volt az elhunyt Zsigmondy tanárnak. Mint szenvedélyes hegymászó minden évben bejárta az osztrák alpokat,

ösmerve, felemeltek, s a szomszéd faluba hazaszállították.

Orvos a faluban nem volt, s így a vér folyását senki megakadályozni nem tudván az öreg Katzá János másnap a tulvilágba költözött.

Eltemették, háza ajtaját bezárták. —

Leveretvén a szabadságharc, a huszár s honvédek menekültek, merre jónak látták.

Kaczu Mihály is elvette tiszt ruháját, bolyongott bazafelé.

Sok viszontagság után apja házához érkezik, be akar menni, az ajtó zárval.

Szegény apám! hát őt hol találhatta az a veszedelem? hol lehet ő most? így megrengve, de semmi rosszat nem sejtve. ment át a szomszédra.

Ott értésére adták apja szerencsétlenségét, ki katonas sem volt, mégis ellenség golyója vetett véget életének.

Keserves zokogások közt vette át apja háza kulcsát s leverten ment haza.

Mit csináljon most? A faluban nem maradhat, tudják, hogy honvéd volt, elfogják, bezárják, vagy talán ki is végzik.

Innen menekülnöm kell, kiált fel. De mihez kezdjek? mesterségemet restellem, pedig most nem értek.

Mig így magában tusakodik, meglátja apja ruháját, hirtelen magára ölti, arczát beformozza s felteszi apja kopott kalapját.

Most mar nem lászár, de drótos tót vagyok, mehetek a világba, senki sem képzeli, hogy huszár főhadnagy voltam.

A ház ajtaját maga után bezárva utnak indul.

Legelső dolga volt a közelebbi faluba menni, megtudni Judit és szülei hogy van-

s mivel ezeket vér bátyjával, fogorvos-sal együtt itt érte a csétlenül járt fiú nála nagyobb ritkán embertár minden lépteny. Itt egy könyve. Alpok veszélye. Bécsből távozott arra figyelmeztetésre, kétszer saját magára.

— Leány. A legelőbb megelöl intézet volt, a ki hiszéken az a legelsően oly sok lótkban gazdánál nevelését. G u j tanév már s már ekkor megkiből, melyek sikert tudtak tanítványok. A fektnek a n zongora anitá vid-ki leánygy vétekné a legfigyelmebe.

— A ki. A vá g ő M i h á y körben ismert. Böszörményben elő hirtelen elcsak e napokban. Legyen nyugodt.

A nyári mely legközele nyílik meg, a idoszaki kiállítás kertészeteink ugyan ily nsek, hogy az a nokának miudalva a műkerkeivel. Az ő kiállítás résiránt nyilvánu is öt nappal a kiállítás tártak a c a r o e d d i g a m u k v a s m i d e n Magyarországon bona legyen.

— A m. Alakulóban, va Allandó irodászag gazdái tu k i p h a s a n k i s s z o n y a i r ó l , hogy ott köss legyen a gaznek. Iugatlan t r e z i k , v a l a z e s e t , (h o g y s o g e s p e r l e k e h o g y s z e g é n y e s o n s z e r z e s e k ö r b e .

— V é r n e p i s z e k a b a j á r t v e r e k e d é t o s e g e k . A ó t m á s i k a t a „ H a l i g a t m á r ő i s c a k

nak. pines-é megkettőztet.

A falub hangosan, de cséjére, mert fazék fület a

Juditék dokáját, itt s

Ha nem meg van azo pitvarba is b

vást kapna, való” zavaak

Szive e udvarán vég

ket sem látó hába, melyb

Mihály találkozás a

ajkai mintk

lépni, se sz

banult.

Mit ke hogy elvege

ide szokott j

már régt nem

— Jud

— én kegye

ösmert, vag

ha ugyan m

én Kaczu M

kit oly szíve

reám, de ne

Judit

Hát ön Kat

szervendég

anyiszor er

öltözékben j

— Az ül

el lehetek r

erzte. Oly élenk
t valamely ügy
án Debreczenből
dulás ügye iránt
zésekkel itélve,
sban a helybeli
u agazdálkodó s
amint értesülünk
folynak az elő
gy a kiráululás
részt veszen, s a
zendő hangver
véve, mondani
rándulás oly él
ritka az alkalom
hajtók: azonban
nek, hogy a va
de legkésőbb
nkabb fizessek
nkával a kényel
lehet eszközi
indulás előtt az
jegyezzeük vé
e Debreczen vá
valamint a prog
nkiosztata.
ancsol. Erdel es
k lapok a gas
utolsó percek
törődött Vil
akarta Lisérni
egyenruhát vi
erte az agg esé
t, maradjon, ne
gysem akart a
király megállt,
akkor hát
maradjon
rak-magyar ez
kénytelen volt
gyar táborok
olyogva monda
ancsol!

szíveket már nagyon jól imerte, test-
bátyjával, dr. Zsigmondy Ottó bécsi
gorvossal együtt a dauphinei havasokra
itt érte a szerencsétlenség. A szeren-
csétlenül járt fiatal ember tragikus sorsa an-
nál nagyobb részvételt kelt, mert éppen ő
al nagyobb embertársait óvni a hegyes vidékeken
minden léptenyomontalá hozó veszedelmektől
egy könyvet a következő címmel: „Az
hegyes vidékei, Gyakorlati intelmek hegy-
járók számára több illusztrációval.“ E könyv
számból távozott. A bucsuzásnál anyja még
szára figyelmeztette, hogy mint olyan könyv
szereplője, kétszeres éberséggel kell vigyázni
szóját magára.

— **Leánynevelő intézet.** Egyik legre-
gőbb és legtöbb elismerést kiérdemelt leány-
nevelő intézet városunkban az öv: G á s p á r
nérnő, a kit méltán környez oly hosszú
szolgálatát a legszíntébb szeretet és pártolás,
hiszen oly sok család köszönheti a tapasztal-
tásokban gazdag tanítóneke gyermeke kitün-
ő nevelését. Gáspárné urnó intézetében az
előtanév már szeptember 1-én nyílik meg, és
már ekkor megkezdődik a tanítás a nőimun-
dásokból, melyekből mint emlékeztetünk művészi
szereplőket a múlt évben is felmutatni a
tanítványok. Az intézetben különös súlyt
helyeznek a német társalgásra, és a
szorgalmas tanításra. — A kitünő intézetet, hol
a leánygyermek teljes ellátására is fel-
készültek a legmelegebben ajánljuk a szülők
figyelmébe.

— **A ki a cédnál regyott össze.** S ó
város Mihály városunkban is szélesebb
körben ismert jogvédőtt íju a múlt éjjel
bűntényben, szülei házában meghalt. Az
oly hitetlen elhunyt kitünő szorgalmu ifju
csak napokban tette le a doktorátust.
Legyen nyugamra csendes!

A nyári virág és gyömeleskiállítás.
mely legközelebbi szombaton, a hó 15-én
nyílik meg, a legsikerültebb és leggazdagabb
időszaki kiállítások egyikének ígérkeik. Mű-
keresztények és virágkereskedők részéről
ugyanis oly nagyszámmal érkeztek bejelenté-
sek, hogy az időszaki kiállítások tágas csar-
nokának minden talpalatnyi helye el lesz fog-
lalva a műkeresztény legváltozatosabb termé-
kekkel. Az élenk érdeklődést, mely az itteni
kiállítás részéről ezen időszaki kiállítás
iránt nyilvánul, az is mutatja, hogy már ma
is öt nappal a megnyitás előtt megkezték a
kiállítási tárgyak beküldését. Ma hozzáfog-
tak a csarnok berendezéséhez is melyben
eddig a mákiállítás tárgyai voltak kiállít-
va, s minden előkészületeket megtettek, hogy
Magyarország nyári virágfőrájaak méltó ot-
hona legyen.

— **A magyar gazdák társasköre át-
alakulában,** vagyis öröndetes fejlődésben van.
Allandó iródát akkor nyitni, melyben az or-
szág gazdái tudomást vehessenek és értesítést
kaphassanak a különböző vidékek gazdasági
viszonyairól, a piacok állásáról. Az a cél
hogy ott kössék az üzleleteket s ez az iroda az
legyen a gazdának, mi a börze a kereskedők-
nek. Igatlanok forgalmának közvetítését is
törözik, valamint választott bíróság szerve-
zését, (hogy a gazda meg legyen óva a költ-
séges perlekedéstől.) Sőt szó van arról is,
hogy szegényebb gazdák számára olcsó köl-
csön szerzése szintén felvételtek az ügyleti
köre.

— **Véres verekedés.** A lapunk teg-
nap számban említett, emberélet áldozattal
járt verekedés fotetesséi H. szoboszlói ille-
tőségének. Az egyiket Csurgó Jánosnak
a másikat meg kollegái ember emlékeztet-
te. „Hallgatónak hívják, elannyira, hogy
már ő is csak erre a névre „hallgat.“ Mind a

ketten „becsületes“ juhász emberek. Rend-
ségünk különben az ügyességhez tevén a
ez ügyet, a szomorú eset áldozatát felboncol-
tatni s a vétkeseket kihallgatni az fogja.

— **Zsebmeteszők bemutatása.** A most
lefolyt országos vásár alkalmával rendőrsé-
günk szép számmal gyűjtötte bokrétaba a
város és a környék má f virágait. Ezek
és a rendőri közegek között aztán a város há-
záál igen kedélyes jelenet játszódott le. A
zsebmeteszők „urak“ ugyanis egyenként a mint
illik belettek mutatták a rendőrségnek
hogy ha majda újra össze hozandja őket a sze-
rencs egymásra ismerjenek. Vajjon a tolvaj
urak „örültek“ e ennek a nagy megtisztelte-
tésének?

— **Kiállításunk méltatása.** Kiállítá-
sunk iránt mindinkább terjed az érdeklődés
a külállamok kormányainál is. Így legköze-
lebb a franciaia kormány is küld egy megbí-
zottat Martean Amédée ur személyében, kinek
feladatá lesz a magyarországi ipart tanulmá-
nyozni s arról terjedelmes jelentést tenni a
franciaia kormányának.

— **Rudolf főherceg egről** az a meger-
sített igénylő hír kelt szárnyra, hogy az ősi
hadgyakorlatok után Pozsonyba menne had-
testparancsnoknak, Catty tábornagynagyt pe-
dig magasb állással kárpótlának.

— **Falusi együgyűség** Csirkét hozott
be a falu valamelyik szomszéd faluból egy
„jó as-zony“. El is adta szerencsésen, hanem
apró penzel fizették ki, mert fölfogott köté-
nye jól megtelt csörgő garasokkal. Hogy va-
gyonát megolvashassa, felre húzódt a tö-
megből s leült a helyi vas ut s i n v a s á r a
Nem sokára jön a vonat, de az asszony
nem hallgat a csöngetésre. A gépsznek mar-
szinte markába maradt a csengettyű zsinór,
de az asszony csak ült tovább s olvasta
rendíthetetlen nyugalommal a csirke árát. Mi-
kor aztán a vonat megállt, s hangos szóval
elriasztották onnan: még neki állt „lejjebb
hogy „ha már megállt, várhatna is egy ki-
csit mert biz ő nem azért fizeti a hely-
p é n z t hogy le se szabadjon ülnie.

— **Gazdája kerestetik.** Egy paraszt
asszony szép fehér libával a kezében jelent
ma meg a kapitányi hivatalnál s kéré
hangon elő adta, hogy kerítenék elő annak a nála
lyvő libának — nem a passusát, hanem e
g z a d á j á t. A piacpon egy ösmeretlen asz-
szon, bizta rá őrizés végett, a kit aztán
vissza hiába várt.

— **Az Enders Cirkusz** még mindig
nagy vonzerőt gyakorol közönségünkre. Na-
ponta nagy közönség nézi az előadásokat
melyek közül különösen kitűnik a G a b a n
Stark eröművész produkciója, a ki legkö-
zelebb birkozásait is megkezdí. 500 frankot
ígér annak a ki őt földhözvágja.

— **Mivel foglalkoznak a fejedele-
nők?** A fejedelemlőkről ritkán irnak más
hogy milyen mulatságokon vettek részt, hova
utaznak, milyen ruhát viseltek stb., mintha
más dolguk és mulatságuk nem is volna.
Pedig elfoglaltságuk rovata sokkal nagyobb,
mint általában hiszik. A német császárné pél-
dál egész idejét humanitárius czeleknak
szenteli; ismeretes dolog, hogy mennyit fog-
lalkozik az egészségügyi intézetek és tele-
pek ügyeivel ugyane téren mozog a szász
királyné tevékenysége is. Trónörökösnek
fest, mintáz, rajzol, joggal megérdemli a mű-
vészno nevet. Elhunyt nővére, a hesseni nagy
hercegnő nem irtozott a virrógéptől és a
kézimunkától. Beatrix angol hercegnő, ki a
napokban ment férjhez Battenberg herceg-
hez, kitünő aquarelleket fest s a szobrászatban
is jeles tehetség. Az angol királyné fiatal
korában szintén rajzolt és metszett s szabad
idejében sokat zenélt. A dán királyné női

e eszebecsők készítésével foglalkozik, jól fest,
s három leányát, a walesi hercegnét, az
orosz czárnét és a cumberlandi hercegnét
alaposan kiképezte a nő munkákban. A meck-
lenburg-strelitzi nagyhercegné, egy rendki-
kívül szellemes hölgy, nagy zeneértő és ze-
neszerző, zongorán ritka tükélylyel játszik;
menye, a mecklenburg-strelitzi trónörökös-
nagy hercegné pompás kézimunkákat esi-
nál s jól rajzol. Jól festenek még a badeni
nagyhercegné és a spanyol királyné, ez utóbbi
örömet foglalkozik nyelvtanulással németül,
franciaul, angolul, olaszul és spanyolul cor-
rectül beszél. Hozzá csak az angol királyné
hasonlítható, ki még Klaus Groth és Fritz
Renter alnémet műveit is eredetiben olvassa.
Mária della Paz infansón, a spanyol király
második huga esinos vereseket ír, melyek kö-
zül nemegy hatott ki nyilvánosságra. Romá-
nia királynéjának írői áneve, Carmen Sylva
egész Európában ismeretes műveivel együtt
A belga királyné rendkívüli érdeklődéssel
szokta kisérni Belgium szövő és csipkekeverő
iparának fejlődését; az oldenburgi nagy he-
rcegnő házimunkákkal szeret foglalkozni;
Vilmos porosz herceg neje porcelánra fest;
az elhunyt Frigyes Károly herceg nejétől
pedig nemegy csinos dal jelent meg a zene-
mű kereskedésekben. A portugál és olasz ki-
rálynék iskolaügyvel, szegényápolással s el-
árvult gyermekek ellátásával foglalkoznak.
Egy fejedelmnek sem vált annyit levelet leá-
nyaival fiaival, rokonaival, mint az angol ki-
rályné.

— **Jó kereset.** Egy szerény, jó bizo-
nyítványokkal ellátott fiatal ember, ki magát
helyi ügynökké kiképezni akarja, ajánlato,
feltételek mellett azonnal alkalmazást talál-

len franciáknak könyvvivő, mely mint se-
törődik azzal, hogy Magyarországon ma-
van törvényes házastársa. Ha Sardous is
Budapesten időznék, nyomban megírhatná a
legújabb magyar-francia házasságtörő drá-
máját.

*
Qui pro quo akadás utcaú
I. Civis: Hallja-e komám.
II. Civis: No!
I. Civis: Csakugyan olyan nagy em-
ber az a Lesseps?
II. Civis: Biz az a komám, mert
egy futásával két világrészt csatolt egybe.
I. Civis: Hát ez az egész? Beh nagy do-
log! Próbálja meg csak Lesseps ténsur a
czeplédutezai arthézi kutat
kifurui, akkor elhiszem, hogy nagy ember.
Honolulu

*
Legújabb.
A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.)
BUDAPEST aug. 13. A Franciaia
vendégek tiszteletére tegnap délután a
főváros fényes lakomát rendezett. Első
felköszöntőt G a r l ó c z y polgármester
királya, királyi családra máso-
dikak franciaia vendégekre
mondta. P u l s z k y Ferencz Grévy t
éltette mire S a i z i e n franciaia alcon-
sul választott Magyarországot éltetésével
Ezeken kívül számos felköszöntő Magyar-
országra, franciaiaországra. Este tizkor
a vendégek érzelmes bucsu után nagy-
számu közönség lelkes ovációi közben
D o b s i n á c a utaztak.
BUDAPEST aug. 13. A Kuria a
Köteles ügyben helybenhagyta a király-
tábla ítéletét, felmenté Kötelest.
Felső szerkesztő és kiadó lapnajtájos
Vártási Arnold.
Főtanácsos: Karczag Vilmos.

*
Nyit-tér.
Makk eladás.
A székelyhídi uradalom részéről köz-
hírré tétetik, miszerint f. hó 27-kén reg-
gel 9 órakor a Mihályfalvai határban
levő ugynevezett furkói erdőrészt tiszta
tölgymakk termése a mihályfal-
vai uradalmi irodában, —
továbbá f. hó 28-kán pedig az Albisi,
Kereszturi, Ved- és Harasztói erdőrészek
ben levő tögy és cser makk termések a
székelyhídi uradalmi irodában szinte reg-
geli 9 órakor nyilvános árverés
utján el fognak adatni.
Zárt ajánlatokat, bánom pánzsel el-
látva f. hó 26-ig az uradalmi erdőhiva-
tal Székelyhídon elfogad.

zed faluba ha-
s így a vér
nem tudván,
a tulvilágba
bezárták. —
roz, a huszá-
merre jónak
tishti ruháját,
házához ér-
árval
találhatta az
st? így me-
sejtve. ment
erencsétlensé-
ellenség go-
ette át apja
za.
aban nem ma-
olt, elfogják,
k.
lt fel. De mi-
tellem, pedig
ik, meglátja
ti, arczát be-
kalapját.
drótos tót va-
sem képzeli,
ezárva utnak
ebbi faluba
ei hogy van-

nak. nincs-e valami bajok? S e kíváncsiság
megkettőzteté lépteit.
A faluba megérkezik, ajánlja dolgát
hangosan, de sehol be nem szölliájék szerez-
cséjére, mert mostani izgatott helyzetében a
fizek fülét annak fenekéhez erősítette volna.
Juditék háza előtt is elmondja a mon-
dókáját, itt sem figyel reá senki.
Ha nem hívják, bemegyek. A drótosnak
meg van azon szokása, hogy az udvarba, a
pitvarba is belép anélkül, hogy érte megro-
vást kapna, legfeljebb „nincs semmi drótozni
való“ zsavakkal utasítják el.
Szíve erősen lüktetett, midőn a Vágosi
udvarán végig a pitvar felé haladt, egy lel-
ket sem látott; ment tehát egyenesen a kony-
hába, melyből éppen akkor lépett ki Judit.
Mihály meglepetve a nem várt rögtöni
találkozás által, lábait mintha megmeredtek,
ajkai mintka összekulcsoltattak volna, se
lépni, se szöllani nem tudott, csak Juditra
bámult.
Mit keres? Nincs itt munka, pár napja,
hogy elvégezte egy idegen, mert a ki ezelőtt
ide szokott jááni, egy öreg becsületes ember,
már rég nem mutatta magát.
— Judit — szólítja meg halkan Mihály
— én kegyedet ösmerem, kegyed engem szinte
ösmert, vagy legalább látott, neved tudja,
ha ugyan még el nem feledé, én nem drótos,
én Katzu Mihály huszár hadnagy vagyok,
kit oly szívesen fogadtak; persze nem ösmer-
roám, de nem is ösmerhet ily öitözékben.
Judit kérdőleg s meglepetve nézett.
Hát ön Katzu Mihály volna, ki nekünk egy-
szer vendégünk volt, kit édes apám s anyám
anyiszor emlegetett; hogy esik, hogy ily
öltözékben jár?
Az üldözöböl üldözött leve, s minthogy
el lehetek reá készülve, hogy ha elfognak

okvetlen elzárnak s tán ki is végeznek, én
bizony ezen eselhez folyamodtam, mely esel
azt hiszem megment; mert mesterségem ér-
tem is.
Judit elsápadt e szavak hallatára, s
ugy vette észre, hogy egészen más érzés
háborogtja most, mint az első találkozásakor;
most oly leverő, akkor oly kedves, akkor
szíves kéj repdesett örömben, most elszorul.
— Hát aztán mi a célja? — kérde
Judit szomoruan — ily alakban jáni az em-
berek közt?
Félre vezetem a rendőrséget, az egész
világot, csak egyet nem — kegyedet!
— Ön engem rá akar szedni, én önt
nem ösmerem; ön nem azon egyén kit én
láttam, ön lehet csaló; e szavakat oly hal-
kan bocsátá ki ajkain, talán meglepetésből,
talán mert egész bizonyossággal meg akarván
győződni a személy azonosságáról.
Hogy én az vagyok, kinek magam állí-
tom, im hallja Judit s előadja miként érke-
zett először hozzájuk, mit csináltak, s mit
csevegtek együtt.
Judit arca vidult, meggyőződött, hogy
csakugyan azon egyén áll előtte kit annyira
öbajtott viszont látni, s ki álmában oly sok
szor megjelent.
— Jöjjön be — szól elragadtatva —
szüleim itthon vannak.
A konyhán keresztül a szobába lépnek.
Vágosi uram újasz olvasással volt el-
foglalva, mibe annyira belemerült, hogy az
ajtó nyílást nem hallotta, s csak akkor bá-
mult el, midőn leányát, s a drótos megpil-
lantotta,
(Folyt. köv.)

27

J E L E N T É S.

Van szerencsém a tisztelt helybeli és vidéki közönség becses
tudomására hozni, miszerint üzletemet a régi helyére,
előbb **V e s z p r é m y**, jelenleg
az ipar és kereskedelmi bank
ujjonnan épült piac-utcai házába helyeztem vissza.
Eddigi becses pártfogását továbbra is kérve
maradok tisztelettel
BAUM MIKSA.

27

Nincs többé fogfájás
hogyha használják a
Fog-elixir
a tiszteletre méltó Benediktinus atyák,
készítménye a Soulaei apátságban;
a mely szer 1373-ban találatott fel, Boursaud Péter prior által
és a mely később Maguelonne prior ur által lényegesen tökélete-
sebbítettet.
Ez utólrhetetlen szer a fogak tisztításához és konzerválásához
— a foghus erősítéséhez és megsemmisíti a borkövet, megóvja a
fogakat az elromlásól.
A lehellet rossz szagának eltűzésére minden másféle fogviznél
hatalmasabb az Elixir. Ép ezért minden magas rangu körökben az
egész világszerte használtaik.
Főügynökség: **Bordeauxban Franciaország Seguin, 3 rue Huguerie.**
Debreczenben: **Szepessy és Kereskes diszmt. Schwarz M. Benő és**
Rott S. ferfi divat-termekben s Rottschek V. Emil gyógyszerházában.

